condignā dabit Apocalipſ vlt̄. Ecce venio cito ⁊ merces mea me/
cum eſt reddere vnicuiq̧ iuxta opera ſua. ¶ Quarto ſedebit ad in/
ſtar iudicis ſentenciantis. Math. xxv. Cum venerit filius hominis
in maieſtate ſua ⁊ omnes angeli eius cū eo tunc ſedebit in ſede ma
ieſtatis ſue ⁊ con. ad eum omnes gentes. ¶ Nota ꝙ in hoc iudicio
erit iudex potentiſſimus. p̄. Regū ſecundo. Dominū formidabunt
omnes aduerſarij eius ⁊ ſup ipſos in celis tonabit domin⁹ iudica
bit fines terre. Item erit ibi cauſa iudicij manifeſtiſſima. ij. Cor. ii
ij. Nolite ante tempus iudicare quouſq̧ veniat domin⁹ qui illumi/
nabit abſcondita tenebrarū ⁊ manifeſta. conſi. cordium ⁊ tūc laus
erit vnicuiq̧ a deo Item ſentēcia eius erit ſtrictiſſima ⁊ quo ad bo
nos et quo ad malos Math. xxv. Ite maledicti in ignem eternum
⁊c̄. Ecce ſentencia de reprobis. Ʒ ad bonos dicetur Venite benedi
cti patris mei pcipite regnum quod vobis patum eſt a conſtitucō
ne mundi Quod regnum nobis concedat ihs xp̄s. Amen.

¶ Dominica letare. Sermo.

Letare ieruſalē ⁊ conuētum facite omnes qui diligitis eā
gaudete cum leticia qui in triſticia fuiſtis vt exultetis ⁊ ſa/
turemini ab vberib⁹ conſol. eius Verbum iſtud ſumptū eſt
ab yſa. capi. vltimo. Ne penitētes pre labore quadrageſimalis ab/
ſtinencie deficiant ⁊ ex conſideracōe multiplicis culpe deſperent. idō
hic in media quadrageſima recreacōis ſolaciū interponit̄. q̄ quod
caret alterna requie durabile nō eſt In quib⁹ verbis mat̄ eccl'a cir/
ca filios ſuos q̄tuor facit. Primo a penitētibus deſpacōem tollit cū
dicit̄. Letare ihrlm. i. fidelis aīa ⁊ noli deſpare. Scd̄o adiutoriū
petit cū dicit. et ouentū facite omnes. i. ouenite omnes q̄ diligitis
eā. q. d. O vos omnes qui diligitis ſalutē anime penitētis. ſ. hoīes
boni in mundo ⁊ bti in celo et ſancti angeli ouenite vt eā vr̄is orō/
nibus adiuuetis. Tercio bonos ad oſolationē inuitat cū dic̄. gau/
dete cum leticia q̄ in triſti. fu. q̄ſi dicēt. q̄ pus fuiſtis turbati ad lap
ſum pctōris gaudeatis modo ad eius penitēciā. Quarto cauſā o/
ſolacōis inducit cum dicit. vt exulte. ⁊c̄. q. d. opaſſi fuiſtis p pctīn
turbatis. igitur ogratulamini p penitēciā oſolatis ei. ergo leta. ieru.
¶ Nō ꝙ. iiij. genera hoīm in hoc mūdo letari dn̄t. letare o pctōr at
tēdēs dei lōganimitatē. i. paciā in hac vita ad pniā ↄſuātē. letare o
penitēs attēdēs dei bonitatē tibi oīa pctā ↄdonātē. letare o tribulate

attendēs dei pietatem te vtiliter affligentem. Letare o iuſte attēdēs dei liberalitatē tibi ꝓ meritis ſufficiēter retribuētē. ¶ Primo ergo letare o pc̄tōꝛ attendēs dei longanimitatē in hac vita ad penitēciā oſeruantē Soph. iij. Letare ⁊ exulta in omni corde filia ihrl'm. q̄a abſtulit domin⁹ iudiciū tuum. animā peccatricē appellat filiā ihrl'ʒ que eſt filia ſupne ihrl'm nō re ʒ nomie tm̄. Sed vn̄ poteſt miſer peccatoꝛ letari qui deum offendit diabolo ſe ſubdidit nō vni ſiue duobus. ʒ tot demonib⁹ quot peccatis grām ꝑdidit ſeipſum in anima occidit. Certe de nullo pōt letari niſi de vno ſcʒ ꝙ adhuc eſt in tali ſtatu in quo poteſt pniam agere ⁊ miſericordiā inuenire Jōo dicit abſtulit dn̄s iudicium tuū id ē diſtulit Judiciū tuum eſſʒ o pc̄tōꝛ ꝙ ſtatim cum peccares pires in anima ſimul ⁊ corpe ſicut dathan ⁊ abiron ⁊ ꝯgregacō chore Sed hoc iudicium differt de⁹ vt ꝯuertaris Eze. xviij. Nolo mortē peccatoris ʒ magis vt ꝯuer. ⁊ viuat. Si non fueris ꝯuerſus melius eſſʒ tibi hodie mori ⁊ ire ad infernuʒ q̄ʒ ad quinqʒ ānos. qꝛ ſi vixeris in pc̄tis adhuc quinqʒ ānis plura cōmitteres ⁊ idō pēa tua erit acerbioꝛ Rō. ij. Jgnoras qꝛ benignitas dei ad penitēciam te adducit. ſm autē duriciā tuam ⁊ impenitens coꝛ tuum theſau. ti. iram in die ire ⁊ reuela. iuſti. iudicij dei. Letare ergo o pc̄toꝛ nō qꝛ deum offendiſti ſiue qꝛ mlta pc̄tā cōmiſiſti. quia ex hoc debes triſtari nō letari. Sed adhuc letare qꝛ licʒ multa peccata ꝯmiſeris adhuc de⁹ ꝑcit tibi ⁊ es in ſtatu in quo potes veniā pc̄tōꝝ impetrare. Multi fuerunt diu in bono ſtatu ⁊ tandē vnuʒ pc̄tm̄ mortale cōmiſerunt ꝓ quo eternaliter dānati ſunt. Et tu peccata multa cōmiſiſti ʒ adhuc de⁹ pepcit tibi vt cōuertaris. yſa. xxxv. Letabitur deſerta ⁊ inuia ⁊ exultabit ſolitudo ⁊ floꝛebit quaſi lilium Aīma peccatoris ꝯpatur terre deſerte qꝛ caret aqua deuocionis. ps̄. Ad te anima mea ſicut terra ſine aqua tibi. idō petat ꝓ aq̄ deuocōis Jhere. ix. Quis dabit capiti meo aquā ⁊ oculis meis fontem lacrimaꝝ ⁊ plo. die ac no. Jtem carʒ floꝛe bone intēcōis Aba. iij. ficus non floꝛe. hec ficus eſt aīma pc̄tōris cui domin⁹ maledixit. Math. xxi. qꝛ tm̄ habuit folia id eſt verba ſine floꝛe bone intencionis ⁊ fructu bone opacionis. ſicut eni flos eſt principium fructus ſic bona intencio inicium boni opis eſt. Cōcipiat ergo pc̄tōꝛ bonū ꝓpoſitum vt de eo poſſit domin⁹ dicere illud Canticoꝝ. ij. floꝛēs apparuerunt in terra noſtra Jtem caret fructu bone opacionis Mat.

vij. Non poteſt arboꝛ mala fru. bo. facere. dimittat ergo peccatū ꝛ
faciat fructum bone opacionis vt poſſit dicere illud. pſal. Ego q̄ſi
oliua fructificaui ſua. odo. in domo dn̄i. Item caret luce cognicōis
Sap. v. Errauim⁹ a via verita. ꝛ iu. lu. non luxit nobis ideo recur
rat ad chriſtū vt illuminet̄ Joh. viij. Ego ſum lux mūdi qui ſequit̄
me nō ambu. in tene. ſ; habebit lumē vite. Itē caret caloꝛe dilectio/
nis Math. xxiiij Quoniā abūdauit iniquitas refrigeſcz caritas mſt
toꝝ. veniat talis ad chriſtū vt in eius dilectione accendat̄. Ipſe eni
dicit Ignem veni mittere in terraz ꝛ quid volo niſi vt accendatur.
ſic patz primū principale. ¶ Scd̄o letare o penitēs attēdēs dei boni
tatem tibi omnia pctā ꝯdonantē. Ps. Letaboꝛ ego ſup elo. tua ſic
qui inuenit ſpolia multa. i. virtutes quib⁹ ꝑ peccatū ſpoliatus fue/
rā. Luc. xv. Cito ꝓferte ſtolam p̄maz ꝛ indu. il. ꝛ date anu. in ma.
eius ꝛ calci. in pedes eius. ꝑ ſtolam. i. ꝑ veſtem p̄mam intelligitur
caritas que oꝛnat animā ſicut ſtola coꝛpus. ꝑ anulum qui eſt rotū
dus carens principio ꝛ fine intelligit̄ ſpes que eſt de eternis. ꝑ cal/
ciamentū quo pes tegitur intelligitur fides qua occulta credunt̄.
Has virtutes cum alijs virtutib⁹ quas peccatoꝛ ꝑdiderat peccan/
do. recuperat penitēdo. Letare ergo ſup eloquia. i. ꝓmiſſa dn̄i. illa
inquā ꝓmiſſa de quib⁹ dicit̄ Eze. xviij. In quacūq; hoꝛa pec. inge.
omniū iniqui. ſu. nō recoꝛ. ampli⁹. letare inquā o penitēs q2 nec ſce/
leris quātitas. nec criminū multiplicitas. nec diuturnitas male vi/
te. nec breuitas hoꝛe extreme excludit te a venia ſi fuerit in te contri
cio vera. Sed foꝛte dicis. exquo ita eſt ergo faciā modo quicq̄d m̄
placuerit ꝛ in extremis agam penitenciā. Noli hoc dicere q2 neſcis
ſi. tu. Ecc. v. Ne tardes ꝯuerti ad dn̄m ꝛ ne diffe. de die in diē. ſubi.
eni ve. ira eius ꝛ in tempoꝛe vindicte diſp. te. Legit̄ in dialogo d̄ q̄
dam diuite qui cuz in extremis eſſz vidit ſpiritus malignos ex quo
rum aſpectu hoꝛribili tremefactus cepit palleſcere ꝛ ſudare ꝛ huc
illucq; ſe vertere ꝛ quocūq; ſe vertit ſemꝑ eos vidit. tandem incepit
filium ſuum vocare dicens. Fili curre in tua fide ſuſcipe me. Aduei/
ens filius ꝛ familia demones nō viderūt. tandē clamauit voce ma/
gna Inducias vſq; mane Et ſic ſine penitēcia moꝛiēs miſerabiliter
expirauit. ¶ Tercio letare o tribulate attēdens dei pietatē te in hac
vita vtiliter affligentem. Ps. Letati ſumus ꝓ di. ꝗ. Si tribulatus
vult attendere vtilitatem tribulacōis merito letari poterit. ¶ Nota

ꝙ per tribulacionem pacienter toleratam quatuor bona prouení/
unt. ¶ Primo orans exauditur. Ps. Ad dn̄m cum tribularer cla
maui ⁊ exau. Secūdo per tribulatōeꝫ homo ad penitēciam diſpōi/
tur Treñ. p̄. Vide domine qm̄ tribu. contur. eſt venter meꝰ ſupple
p̄ dolore penitēcie ſubuerſuꝫ eſt cor meū in memetipſo qꝛ amaritu/
dine plenus ſum. pſ. Imple facies eoꝝ igno. vt que. no. t. domine.
¶ Tercō ꝑ tribulatōem dei ad nos dilectō oſtēditur Hebre. xij. No
li fili mi negligere diſ. do. ne. fa. duꝫ ab eo argu. quē ei dili. do. cor.
flagellat autem omnē filium quē recipit. ¶ Quarto per tribulatōeꝫ
premiū in celo adquirit̄. pſ. Cum ipſo ſum in tribulatōe eripiā euꝫ
⁊ glori. eum. Actu. xiiij. Oporꝫ nos ꝑ multas tribulatōes intrare
in regnum celorū. ſic patꝫ tercīū principale ¶ Quarto letare o iuſte
attēdens dei liberalitatē tibi ꝓ meritis retribuentē ſufficienter. pſ.
Sperātem in domino mia circumdabit. Letamini in domio ⁊ ex.
iu. ⁊ glori. omnes re. corde. Nō ꝙ dicit mia dn̄i circūdabit. qꝛ deꝰ
non ſolum iuſte remunerat ſm̄ exigēciam meritorū ſꝫ eciam miſeri
corditer qꝛ plꝰ dat q̄ꝫ merita exigāt. Geñ. xv. Noli timere abraham
ego ꝓtector tuus ſum ⁊ merces tua magna nimis. Ergo merito de/
bent letari iuſti ⁊ gloriari. Solēt oparij valde otriſtari ⁊ turbari qñ
nō datur eis merces condigna ſm̄ exigēciam laboris. Si autē bene
remunerātur tunc letātur ⁊ remuneratorē laudāt. Sic ſancti qꝛ in
infinitū recipiūt plus in celo q̄ꝫ meruerūt in mundo. ideo letātur ⁊
deum ſemꝑ laudāt. yſa. lij. Leuauerūt vocem ſimul laudabūt. q̄a
oculo ad oculū videbunt. Grego. Que lingua dicere quis intellcs
capere ſufficit illa ſuꝑne ciuitatis quāta ſint gaudia angeloꝝ cho/
ris intereſſe cum beatiſſimis ſpiritibus glorie decoris aſſiſtere. pre/
ſentem vultū dei cernere incircūſcriptū lumen videre nullo mortis
metu affici incorrupcōis ꝑpetue mūere letari. Ad hec gaudia nos
ꝑducat qui ſine ſine viuit ⁊ regnat. Amen.

¶ Feria ſexta ſermo. pꝰ letare.

Domine ecce quē amas infirmat̄. Jo. xi. In verbis p̄miſſis
quatuor tāgūtur Primū eſt ꝑfectio diuine potēcie Scd̄m
eſt āmiracio ſapie. Terciū eſt inſinuacō beniuolēcie Quar
tum eſt neceſſitas humane indigēcie. Primū tangitur cum dicitur
domine. ſupple quia omnia potes. Secundū cum dicit̄ ecce qd̄ eſt
aduerbiū demōſtrādi quo vtūtur āmirātes. q. d. Nō ſufficimꝰ āmi/